

Theorema

vermis cineris vel carnis ex quo singularia accidentia alia ab
accidentibus primis in hoc conveniunt & requirunt subie/
ctum. Deus singularis subternit materiam in qua educitur sub/
stantialis forma proportionata dispositionib⁹ istis. Et hoc
patet veritas propositi Theorematis. Quia licet hyle siue
materia sit generatio subiectum quia solum esse poten/
tia materie habet educi substantialis forma ad quam ter/
minatur generatio non obstante q^d q^ddiu est ibi corpus ch^{ri}
non est ibi materia susceptibilis nove forme quia absq^e mira/
culo cū ibi eē desinit corpus ch^{ri} incipit ibi esse materia ex
qua potest educi substantialis forma poterit ibi esse genera/
tio nullo alio miraculo contingente quod declarare voleba/
mus.

Theorema rlvj

Post resurrectionē et ante. corpus ch^{ri}ssi in
hostia habet esse indifferēter differens. in
differenter quidem quia semper impassibiliter
est ch^{ri}stus in sacramento. differēns tamē quia
nunc impassibile corpus quod sumimus cenan/
tibus discipulis passibile ch^{ri}stus dedit.

Solet a multis queri quale corp⁹ ch^{ri}stus tradidit discipu/
lis cenantib⁹ cum instituit hoc sacramentū. Hugo autē vic/
tur velle q^d ch^{ri}stus diversis t^{em}p^{or}ib⁹ oēs dotes assumpsit q^z i na/
turalitate assumpsit s^{er}uilitatē cū in reserantis & g^{er}inis claustris
exiuit de vtero & g^{er}inis. In transfiguratione autē assumpsit
claritatē. Cū ambulauit sup mare assumpsit agilitatem. cum
tradidit corp⁹ suū cenantibus discipulis sub specie panis as/
sumpsit impassibilitatem. Sed quō intelligenda sunt verba
hugonis: vt videamus vtrum verum sit q^d ch^{ri}stus tradidit ce/
nantibus discipulis ipassibile corpus. Notandum q^d cor/
p⁹

rlvj.

... habet esse sacramentaliter in
... loco proprio non differt quoniam
... ad modum essendi. Nihil en
... est in loco proprio localiter
... alter alter et alter quia v
... est substantia corpus
... est quantitas mediant
... hostia est in hostia
... corpus ch^{ri}stus ut est in hostia
... differenter. Indifferen
... cum eadem dimensionibus
... hostia et extra hostias. Se
... non habet eundem
... hostia et extra hostias
... in hostia ante pass
... resurrectione non est
... indifferenter differ
... modum q^d semper ipa
... tamen q^d tale est corpus
... hostiam. si ergo ante passion
... erat corpus quod er
... corpus est impassibile
... sub sacramento ch^{ri}stus
... corpus passibile.
... non solum
... impassibile. si ergo impassib
... indifferenter se
... differentia licet q^d pro
... fierent. Si en
... corpus ch^{ri}stus ante
... hostia ipassibiliter. ma
... corpus ch^{ri}stus quod est
... enim ch^{ri}stus ut
... dimensionibus
... nec in po
... ut ibi erit in ocul

pus ch̄i vt habet esse sacramentaliter in hostia et vt est lo-
 caliter in loco proprio non differt quantum ad id quod est.
 sed quantum ad modum essendi. **I**llud eni idem corpus nu-
 mero quod est in loco proprio localiter: est in hostia sacra-
 mentaliter. licet aliter et aliter quia vt patet ex superiorib⁹
 in loco proprio est substantia corporis ch̄i mediante quantita-
 tate. sed in hostia est quantitas mediante substantia. **S**i ergo
 consideratur corpus ch̄i vt est in hostia et vt est extra ho-
 stia est indifferēs differenter. **I**ndifferens quantum ad rem
 quia eadem res cum eisdem dimensionibus cum eisdem qua-
 litatibus est in hostia et extra hostias. sed differenter quan-
 tum ad modum quia non habet eundem modum existendi
 hic et ibi sicut ch̄s in hostia et extra hostia sit differenter
 indifferens. tñ vt fuit in hostia ante passionem et vt est mo-
 do in hostia post resurrectionē non est differēter indifferēs
 sed magis econuerso idifferenter differens. **I**ndifferenter
 eni quantum ad modum qz semper impassibiliter est ch̄s in
 hostia. differens tamen qz tale est corpus ch̄i in hostia qua-
 te est extra hostiam. si ergo ante passionē corpus ch̄i erat
 passibile. passibile erat corpus quod existebat in hostia. **N**ūc
 autem quia illud corpus est impassibile. impassibile est cor-
 pus quod nunc est sub sacramento ch̄i. igitur ante passionē
 fuit sub specie panis corpus passibile. impassibiliter nunc
 autem sub talibus speciebus non solum est impassibiliter
 sed etiam impassibile. **S**p ergo impassibilit̄ sed non semper
 impassibile. ergo semper indifferenter sed non semper indif-
 ferens. sumendo differentiam large prout passibilitas et in-
 passibilitas differentia faciunt. **S**i enim clare intelligere
 volumus quomodo corpus christi ante passionem passibile
 poterat esse sub hostia impassibiliter. inuamur si bene intelli-
 gimus quomodo corpus ch̄i quod est visibile potest esse sub
 hostia inuisibiliter. **C**orp⁹ enim ch̄i vt est sub hostia quia
 non est ibi mediātib⁹ dimensionibus proprijs vt ibi ex-
 istit nec agit nec patitur ideo nec imprimit speciem suam
 in oculo alterius nec vt ibi existit in oculo eius imprimitur

Theorema

ali qua species nomen quia idem corpus est in hostia et extra
hostiam dicebatur q' si christus videt se extra hostiam videt
se etiam in hostia, non quia vt in hostia existit suam simili/
tudinem recipiat sed q' est idem corp' in hostia et e' hostiam
si informat oculus chri' similitudine sua extra hostiam informa
bitur illa eadem similitudine in hostia existens q' ex naturali
cōcomitātia species illa quia informat oculū chri' extra hos
tia h'z e' in oculo christi exite in hostia. **Sic** suo mō corp'
illud passibile impassibile erat in hostia. Passio enī et do
lor videtur contingere ex diuisione continui, chris enī vt
existit in hostia nec frangi nec diuidi pōt. Si enim diuidis
hostiam non diuidis corpus christi quia vt sup' ostensum est
sic est tot' chris in hostia q' in qualib' pte hostie tot' christ'
existit. Nō ergo vulnerari potest chris vt existit in sacramē/
to. **Dimensiones** enim panis sub quibus est christus atteri z
diuidi possunt sed si propter talem atteritionem corpus
christi semper manet illēūm veruz quia idem corpus est in
hostia et extra hostiaz quicunq; dolor est in corpe christi e'
hostiaz: est in corpe chri in hostia. **Sic** ergo potest pati cor
pus christi in hostia non quia in ipsa hostia ei inferatur pas
sio sed propter naturalē cōcomitantiam si inferatur passio
corpore christi extra hostiam: illa passio habebit esse in cor
poris eius in hostia. **Sicut** ergo christ' se videt in hostia q'
se videt extra hostiam sic cum erat corpus eius passibile po
terat pati in hostia si patitur extra hostiaz. **Et** hoc ergo pōt
intelligi dictū hugonis q' christus corp' impassibile dedit
discipulis cenantibus quia illa impassibilitas non est refe
renda ad rem sed ad modum, passibile enim erat corpus
quod discipuli sumebant, sed impassibilis sumebat. **Hec** autē
expositio satis cōcordat cū verbis hugonis si diligent' cō/
siderentur dicta ei'. **Aut** enī octaua pre de sacramentis vbi
istam questionem pertractat quō enim immortalis nō daba
tur qui inuisibiliter sumebatur et incorruptibiliter māduca/
batur. **In** corruptionez ergo et impassibilitatem non refert

xliij
et hoc etia patere po
est commune q' christu
in mātū nō illati. Nō enī
vulnerari q' vulnera illiq' doloze
esse in chri in hostia. sic enī
capitū chriso existenti
propter calorem febriales vel
cōcomitens ortum sine p'pter vuln
illati doluisse christu
corporeis et naturali cōcomi
corpe existit existente in hostia
quo capto existit in hostia na
tū q' vt existit in hostia
corp' christi fuisse referant
quando legata fuit ami
fuisse legata a corpore e
m fuisse mortu' in cruce fuisse
m fuisse q' idem corpore
m fuisse et simul sit animatur
ita ei inferebatur in cruce
ita differre tamē quia in cru
ta existit fuisse in eo dolo
referre passibile, si q' ibi erat
de dolo q' illationem sed par
tam inferri existenti in cruce p
ita corpore existit in hostia. Par
titer q' temp' impassibile
corp' existens in hostia possit re
tū quā nunc impassibile tūc pass
bile.

Theorema
panis in corpus christi
non transformatur in
ego p' precedentia theorem

ad rē sed ad modū. Et hoc etiā patere pōt quō intelligi de/
 beat illō dīctum commune q̄ ch̄o ex̄nti in hostia copulare
 possum⁹ dolorē innatū nō illatū. Nō enī hoc sic intelligēdū
 est q̄ si q̄s inferat p̄ vulnera aliq̄ dolorē ch̄o ex̄ hostiā q̄ il/
 le dolor nō esset in ch̄o in hostia. sic enī tā dolorē innatū q̄
 illatū debem⁹ copulaē christo existenti in hostia. Siue enim
 ch̄s doleret p̄pter calorem febrilez vel propter aliquā pas/
 sionem intrinsecus ortam, siue p̄pter vulnera z propt̄ passi/
 onem extrinsecus illatā doluisset christus extra hostiam p̄p̄
 identitatem corporis et naturalē concomitantiam dolor il/
 le fuisset in corpe christi existente in hostia. Sic ḡ debem⁹
 intelligere q̄ christo existenti in hostia non potest copulari
 dolor illatus quia ei vt existit in hostia non potest inferri do/
 lor tā sicut si corp⁹ christi fuisset reseruatū in hostia cū pas/
 tiebatur in cruce quando sepata fuit anima a corpe eius in
 cruce existente fuisset sepata a corpore eius existente in ho/
 stia et cum fuisset mortu⁹ in cruce fuisset mortuus in hostia
 Non enim est intelligere q̄ idem corpus numero simul sit
 mortuum et viuū et simul sit animatum et inanimatū. Sic
 omnis dolor qui ei inferebatur in cruce fuisset in eo existentē
 in hostia. differenter tamē quia in cruce vbi erat corpus
 passibile et passibiliter fuisset in eo dolor p̄ illationem sed in
 hostia licet esset passibile. tñ qz ibi erat impassibiliter non
 non fuisset ibi dolor p̄ illationem sed p̄ redūdantiā. dolor
 enim illatus corpe existenti in cruce propter identitatem
 redūdassēt in corpe ex̄ntē in hostia. Patz ḡ q̄ ch̄s sp̄ est in
 hostia indifferenter qz semp̄ impassibilē tñ aliquo mō est diffe/
 rens corp⁹ ch̄i existens in hostia post resurrectionē et ante
 passionem quia nunc impassibile tñc passibile quo declarare
 volebamus.

Theorema rlvij

Sicut panis in corpus christi cōuertitur sic
 vinū transsubstantiatur in sanguinē. Adira
 mur ergo p̄ precedentia theoremata ad intelli/

Theorema

gendum quō christus existit sub specie vini quia per ea est equaliter declaratū quomodo sub panis specie habet esse.

Per precedentia theoremata quibus ostensum est qualiter corpus christi est sub specie panis inuamur ad intelligendū qualiter eius sanguis est sub specie vini quia sicut totus corpus christi est in tota hostia et totum in qualibz pte hostie p se. sic totus sanguis christi est sub specie vini et totus sub qualibz parte vini et sicut pter ille sub quibus est corpus christi non debent esse punctales sed debent esse tales in quibus reseruetur species panis quia in pte punctali hostie nec est corpus christi nec pars eius. Sic ptes ille in quibus est sanguis non possunt esse punctales sed oportet q in eis reseruetur species vini. In pte eniz punctali nec est sanguis christi nec pars sanguinis et sicut quantitas corporis christi est in hostia mediante substantia et non econuerso propter quod corpus christi non est in altari mediantibus dimensionibus proprijs. sed mediantibus dimensionibus propter panem sic quantitas sanguinis christi est in altari mediante substantia sanguinis et non econuerso. Sanguis christi non est ibidem mediantibus dimensionibus proprijs sed p dimensiones vini. Et sicut corpus christi ut est in altari diffinit localiter qz est idē p essentiā n tñ diffinit localiter qz pot esse sub pluribz altaribz sic sanguis christi ut est sub sacro diffinitur essentialiter qz est idē p substantia n tñ diffinit localiter qz simul in diuersis altaribz esse pot. et sicut corpi christi essenti sub sacro oportet situs q est dca quantitas et non q est predicamentū qz oportet ei ordinatio ptiū in toto et non in loco sic sanguini christi ut est sub sacro oportet situs q est dca quantitas et non qui est predicamentū qz est in co-ordo ptiū in toto et non in loco. Sanguis ei christi ut est sub sacro est quantus qz ex naturali concomitantia quantitas illi sanguinis concomitat ppter subiectū nō tñ est ibi dca sanguis

... est sub sacro mediante ...
... est in altari localiter dicitur ...
... in toto qui est dca quantitas ...
... non copent ei ordo ptiū in le ...
... bene considerantur pte ...
... quō corpus christi ...
... ad intelligendum quom ...
... Sed forte videtur alic ...
... haberes speciem diffin ...
... sacramentaliter hab ...
... simpliciter sumi poterit ...
... dimensionis et si ...
... genere quantitas. ...
... cum forma corp ...
... corpus ...
... est genus de quo ...
... predicamentū. Tertio m ...
... non est in genere subst ...
... Est enim in tali ...
... nec ut compositū ...
... sunt in genere g ...
... De principiis enim non p ...
... materia enim sine accipiat ...
... predicari substantia que ...
... substantia que est an ...
... tollentem rationem g ...
... de materia et form ...
... potest accipi corp ...
... ad euadendus. Disti ...
... nō distinguit p ...
... materia sanguis noietur v ...
... speciem diffin ...
... sanguinis signific ...
... si intrinsece cor ...
... hinc dicitur hinc dicitur ...
... panis et dicitur q

q̄ntitatiue qz nō est sub sacro mediante q̄ntitate. put vero
 sanguis h̄ns esse in altari sacraliter dicitur q̄ntus et cōperit
 ei ordo prium in toto qui est d̄na q̄ntitatis. sed qz non est ibi
 quantitatiue iton cōperit ei ordo prium in loco qui est predi
 camentum **S**i ḡ bene considerantur precedentia theorema
 ta i quib⁹ declaratū est quō corpus christi est sub specie pa
 nis iuuamur per ea ad intelligendum quomodo sanguis ei⁹
 sit sub specie vini. **S**ed forte videtur alicui qz sanguis vt
 est sub sacramento haberet specialem difficultatem quā non
 habet corpus christi vt sacramentaliter habet esse. dicebat
 tur enim qz corpus tripliciter sumi poterit. **N**am corpus
 vno modo dicebat ipsas dimensiones et sic corpus est quā
 titas et est directe in genere quantitatis. **S**ecundo modo
 corpus dicebat materiam cum forma corporeitatis et sic cor
 pus est in genere sbe fm rectā lineā. corpus eni sic acceptū
 nominat mihi corpus qd est genus de quo essentialiter pres
 dicatur sba que est predicamentū. **T**ertio mō dicebat mater
 riam organizatā que non est in genere substantie fm rectam
 lineam sed p reductionem. **E**st enim in tali genere vt pncipi
 pium non vt principiatum nec vt compositum ex genere et
 differentia. principis enim sunt in genere p reductionem qz
 p principiatā. **D**e principis enim non predicat genus. sed
 de principiatis. **D**e materia eni siue accipiat vt organizatā
 siue fm se non pōt predicari substantia que est genus siue q̄
 est predicamentum sed substantia que est analogum. **N**am
 secundum analogiam tollentem rationem generis predica
 tur analogice substantia de materia et forma et composito.
Si ergo sic multipliciter potest accipi corp⁹ christi fm quā
 multiplicitates iuuamur ad euadenduz difficultates multas
 qz de sanguine vt videt sic nō distinguē possum⁹ qz videt
 incongruū qz ipa materia sanguis noietur videt qz sanguis
 vt est sub sacramento specialem difficultatem continet
 quia per multipliciter sanguinis significat forte nō pos
 sem⁹ difficultates effugē sed si intrinsec⁹ cernit veritas nō
 videt alias difficultates h̄re b̄ qz illud. **C**ū ei distinguim⁹ cō
 uersionē vini a conuersione panis et dicim⁹ qz panis uertit

postea min⁹ vles vt dicit **C**omētator in.ij. metaphysice qđ
 declarāe et si vtile esset: pūti opi tñ breuitatis caua volum⁹.
 silentio preterire, idē est g̃ formā sbalem prius recipi in ma/
 teria et esse vniuersaliores. **S**i g̃ forma p̃ quā caro est caro
 precedit vniuersalit̃ aiaz prius est aliqd̃ habere carnē q̃ eē
 animatū et vniuersalior est forma illa p̃ quā caro est caro q̃
 sit vniuersaliter aia, q̃cquid g̃ viueret et q̃cquid esset aiatum
 haberet carnes quod falsum imo qz multa sunt aiata carnes
 nō habentia, vniuersalior est anima simpliciter sumpta q̃ sit
 illa forma. **I**n homine vero vbi cōgruetius est ponere vnā
 animā q̃ tres animas qz si non per eandem formā sbalez ho/
 mo est homo et corpus, videtur tñ oīno esse tenendum q̃ p̃
 eandem formā vt p̃ animā rationalem sit homo et viuat, nec
 videt possibile q̃ remota anima rationali homo possit viue/
 re, formalit̃ enī illa anima que dat homini vitā, videt oīno
 anima esse rationalis quia creauit de⁹ hominē de limo terre
 et spirauit in eo spiraculū vite et factus est homo in animaz
 viuētē. **P**er creationē g̃ est aīma qua homo viuūt. **E**t si aī
 infusione aīme rationalis apparent in embzione opa vite vel
 hoc esse videtur p̃ aliquoz virtutem immissam ab anima ma/
 tris et a virtute in semine patris, vel si est p̃ animā vegetati/
 uā distinctā ab aīa matris qz a multis forte nō indocte tene/
 tur; videt q̃ oporteat animā illā cedere in potentia matēte
 adueniēte intellectu qđ dat hōi vitā. **E**t si p̃ eandē animā
 hō est homo et viuūt multo magis p̃ eandē animā est hō et
 est al⁹, extrema enī non vniunt nec pūti fieri idē nisi r̃ mediū
 sit idē cū extremis cū forma viui sit sup̃ formā aīalis r̃ fōr/
 aīalis sit color q̃ fōr hūana nō videt possibile q̃ hō p̃ eandē
 formā sit hō et viuūt et tñ p̃ eandē formā nō sit hō al⁹. **E**t si
 sit videt seq̃ q̃ forma sbalis p̃ quā caro hoīs est caro sit aīa
 rationalis. **N**ā forma illa est infra viuū, nō aut pōt dici q̃ sit
 intra aiaz rationalē cū aīa rationalis sit forma specifica. **S**i
 g̃ aīa rationalis est eadē vt forma viui q̃ videt esse magis
 extrema vt videt erit eadē cū forma carnis. **C**ū g̃ in animā

Theorema

racionalem nihil cōuertat qz anima est in sacro altaris et naturalis cōcomitātia n̄ ex vi sacramenti sed caro dicit qd cōposita ex materia et forma q̄ est anima in talem carnē nō cōuertitur s̄ba panis videt̄ ḡ si argumenta predicta efficaciam hnt qz caro dicat ip̄az materiā subiectā forme et accitibus carnis. **Quid ḡ in tot diuersitates dicem⁹ sine vnā formā ponam⁹ in cōposito siue plures, intelligere quō s̄ba panis cōuertit̄ in carnē ch̄i difficultatē h̄z, z qz coiter ponit̄ qz si q̄s sacrificasset in illo triduo in quo fuit anima ch̄i a carne separata: fuisset sub sacro caro mortua et caro sine anima: hoc est qd maxime auget questionis difficultatē. Volunt enī doctores saluare identitatem corpis ch̄i mortui et viui p̄t identitatem forme s̄balis. Dicunt enī corp⁹ ch̄i nō p̄ eandem formā esse corpus et viuere ideo remota forma viui remanet corp⁹ corpeitatis, nunqd̄ de carne hoc poterimus dicere qz in carne mortua remanet forma substantialis per quam caro est caro qd̄ nullo mō videt̄, forma enī viui vt ostensum est vniuersalior est et prior q̄z forma carnis, amoto autem prior: i et magis vniuersali non videtur cōueniens qz remaneat posterius et minus vniuersale. Si ḡ non remanet vinum non videtur qz remaneat, caro nisi forte equiuoce vt si sub alia ratione caro accipiat̄. Videtur ergo sequi secundum hunc modum dicendi qz corpus christi mortuū et viuū sit idem corpus numero et dicatur vniuoce corpus, caro vero ch̄i mortua et viua sit alia et alia caro numero et dicatur caro equiuoce vt qz sit caro vniuoce in qua est anima, equiuoce fuit anima, nec est caro vniuoce nec equiuoce qz si bene consideratur essi non probat quod conclusum est non irrefragabiliter ostendit per quam formam est caro et caro est infra formam viui. Cōcedemus igit̄ tam absurde dictum qz si quis in illo triduo sacrificasset substantia panis fuisset cōuersa in idem corpus numero sed non in eandem carnē**

numero quomodo has difficultates euadere poterimus si
 posuerimus vnam formam in composito dicendo q̄ ip̄i sup̄
 posito competit esse simpliciter et poneremus q̄ ex sup̄posi
 to et ex hypostasi debet accipi identitas numeralis ita q̄
 q̄d̄m est in eodem supposito tam diu est idem numero. forte
 facile esset euadere difficultates tādas. Nam caro ch̄i mor
 tua et viua est corpus eius mortuum et viuū esset idem nu/
 mero propter identitatem suppositi quia vnio verbi ad car/
 nez nūq̄ fuit sepata. **E**t si quereat quid nominaret caro di/
 ceretur fm̄ hunc modum dicendi q̄ caro vt dicit partem cō
 positi dicit ip̄az materiam subiectam forme et accidentibus
 carnis sicut corpus dicebat materiam organizatam. Nam
 caro ⁊ s̄nguis ⁊ ossa ⁊ hm̄i p̄tes corpis organizate duplici
 ter possunt considerari vel vt sunt nomina substantiarū vel
 vt sunt nomina organozum et officioz fm̄ qd̄ nominat sb̄az
 eadem forma informantur. Eadem enī anima rationalis est
 eadem in qualibz pte corpis dans esse cuiuslibz pti. fm̄ vero
 q̄ sunt nomina organoz et officioz sic pficiunt p̄ accētates
 formas. Nam licet oculus habeat esse ab anima vt est que/
 dam substantia sicut dolabra habet a forma ferri vt est res
 naturalis tñ cum oculus est quoddā organū et est nomē of/
 ficij habet esse a forma accidentali quia v̄tus visiva que est
 quoddam accidens accipiēdo accidens fm̄ quod accidens
 includit nomen generale est forma oculi sicut dolabre vt est
 quoddam organuz artis constituit in esse per formam acci/
 dentalem. Omnes enī forme artificiales sunt accētia vt di/
 cit Commentator in primo physicoz. Ideo dictum est q̄ si
 ocul⁹ esset aīal v̄sus esset forma ei⁹. **E**t qd̄ dictū est de oculo
 pot̄ intelligi de carne et de alijs p̄tib⁹ corpis. **C**aro ḡ vt
 diuidit̄ cōtra aīmā et vt dicim⁹ q̄ est homo cōposit⁹ ex car/
 ne et anima quia sic de carne loqui intendimus nō includit
 aīmā scđm quā acceptionē dupliciter pot̄ sumi vel vt est no/
 mē substantie vel vt est nomē officij. **U**t est nomen substantie

Theorema

Dicitur materia subiecta anime rationali siue forme sbali vt est
nomen officij dicitur materia subiecta formis accidentalibus et quia
in quibusdam accidentalibus conueniunt caro mortua et viua licet non
conueniant in forma sbali si ponatur vnica forma sbale in composito
caro mortua et viua est alia modo caro viuioce pro viuioce
tionem et vnitatem aliam accidentalium. **Dec** at viuioce non est oio
despicienda cum a forma accidentalium sumi possit nomen carnis. **Si** g
queratur ponendo vnica forma quod noiat caro in qua conuer
titur forma panis. **Plana** est responsio quod dicit ipsam materiam sub
iectam forme accidentalium carnis. licet ei non diuersificat essentiam
materie considerare materiam in se vt est subiecta tali et tali
forme tamen quantum ad esse et quantum ad modum existendi est magna diuer
sitas. **Secundo** g hunc modum dicendi nunquam caro dicitur ipse materiam
per se sed dicitur materiam vt competat ei quidam modus quem ad quirit vt
est subiecta forme et accidentalium carnis tantummodo quod modus super
naturam materie nullam addit essentiam. **Na** vt supra tangebatur
si aliquid conuerteretur in albedinem erit in pariete et si non esset
conuersum nisi in sola essentia albedinis tamen in tale albedinem
puerteretur qualem inueniret. propter quod licet albedo de se
non dicat quod extensus illud tamen esset conuersum in aliquid quod habet
presens esset albedo illa magna conuersio esset facta in aliquid
magnam esset pua in aliquid pua. **Sicut** g aliquid potest conuerteri
in albedinem absque eo quod conuertatur in superficie et tamen aliud est
conuerteri in albedinem magnam et aliud in pua. **Sic** aliquid potest
conuerteri in materiam subiectam anime rationali et accidentalium quod non
conuertitur in rationale animam nec in accidentia. **Et** quia alium
et alium modum habet materia vt alij et alij est subiecta ra
tione huiusmodi supradicti potest aliud et aliud nomen sortiri
et est aliud conuerteri in materiam subiectam vni. et aliud in
materiam subiectam alij. **Sicut** g super ostensum fuit quod sola
materia poterat dici corpus propter quod competit ei quidam modus
quantitativus qui naturam nullam addebat super naturam ma
terie sic videtur quod sola materia possit dici corpus et sanguis
propter quod additur ei quidam modus quem ad quirit materia propter

est subiecta forme et accidentib⁹ carnis et sanguis licet nō sit nobis specialit^r notabilis ille modus. diuersificat tñ talis mod⁹ ppter diuersitatē forme et accētū quib⁹ matēia subijcī^r Si enī caro est caro ppter aīam caro p se loquendo et s̄m qđ hmōi nō dicit matēiā cū alia forma substantiali cū formaliter et p se non habeat ab alia forma q̄ sit caro. Caro ḡ vt est ps essentialis animalis qz animal diuidit̄ in aīam et carnem vel dicit matēiā s̄m se vel vt cōpetit ei quidā modus quē adquiret vt est subiecta anime et accidentib⁹ carnis vel caro in sui significato includit aīaz et dicit qđdam totū vel etiā includit ipā accidentia nō potest dici q̄ caro dicat ipaz matēiā s̄m se quia cū vna sit matēia omnīū habentiā eā omnia generabilia haberet carnē qđ falsum est. Nec pōt dici q̄ caro dicat quoddā totū ad aīam et ad id qđ anime subijcīat cū caro sit ps essentialis animalis diuisa cōtra aīmaz. nec etiā dici pōt q̄ caro in suo significato includat ipā accidentia cū accidentia non possint esse ps essentialis s̄be Relinquitur ḡ q̄ caro dicat ipaz matēiā vt induit quendā modū quē adquiret vt est subiecta forme et accidentib⁹ carnis q̄ modus p se loquendo nullā essentiā addit sup̄ naturā matēie vt pluries dictū est. Hoc at̄ posito nō videt̄ habere difficultatem intelligere quō s̄ba panis conuertitur in carnē ch̄i et quō vinū in sanguinem et quō vna conuersio differt ab alia et quō p neutram cōuersionem conuertitur aliquid in aīam rationalem vel in accidentia sed in id quod subijcī anime rationali et accidentibus Et etiā apparere pōt quō qui sacrificasset in illo triduo confecisset eandem carnem numero propter identitatē suppositi et cōsecrasset aliquo modo eandem carnem vniuoce non solū ppter identitatē matēie sed etiā ppter identitatē ipi⁹ modi additi matēie ratione cuius recipit nomen carnis donec peruenitum sit ad incine rationem vel ad plenam corruptionem semper ibi pōt esse caro vniuoce ppter vnitatem modi existēdi Sicut enī manet qlitas symbola in re generata et corrupta sic manet ille modus vniuoce in re generata et corrupta Nō ḡ simpliciter

Theorema

tollitur ille modus vsq; ad incinerationē vel ad p̄fēdā cor-
ruptionē ad quā tñ puentū est. licet maneat materia non tñ
meretur nomen carnis qz nō vltērī ei cōpetit ille modus
existendi p̄pter quod dicit̄ caro. Et qđ dicit̄ est de carne in-
telligendū est de sanguine. Videt̄ ḡ qđ ponendo vnā formā
in cōposito est facile sustinere p̄positum. tñ quia de veritate
hui⁹ mihi nō cōstat huic positioni nō assentio. Sufficit mihi
scire qđ panis cōuertit̄ in verā carnem ch̄i et in vez corp⁹
eius in illud qđ fuit formatū ex sanguinibus ḡginis. qđ fuit
imolatū in cruce. et vinū cōuertitur in vez sanguinē qui p̄
redemptione generis humani fuit effusus. Cū hoc nō suffi-
cit cū freno fidei quērat vltērī. mihi autē hoc sufficit. Nā
vt dixi et iterū iterare non piget malo in simplicitate mea
manere ḡ de arduis temere iudicare. Tātū tñ potest esse p̄
habita manifestū qđ p̄ theozemata p̄cedentia p̄ que est ali-
qualiter declaratū qđ corpus ch̄i est sub specie panis iua-
mur ad intelligendū quō sanguis eius est sub specie vini qđ
declarare volebamus.

Theorema xlvij.

Accidentia panis et vini sub quibus est to-
tus ch̄s nō fundantur in substantia aliq̄
possunt tñ ad generationē substantie materiam
immutare.

Videt̄ur aliquib⁹ forte irrationabile esse si accidentia pa-
nis et vini sub quib⁹ existit corpus et sanguis ch̄i possunt
immutare materiā ad generationē substantie. Nō enim vit-
detur p̄ter rationem esse si dictā accidentia immutāt ma-
teriā ad generationē accidentalit̄ forme qz accidentia non
agūt vltra suam speciem si formā accidentalem inducūt. sed
si inducūt sbalem formā viderētur transcendere modū pro-
prie virtutis et proprie speciei. nihil at̄ agit vltra suā speciē
in ḡtute propria nisi agat in ḡtute alteri⁹ ideo accidentib⁹

nō cōpetit trāsmutare materiā ad generationē sbe nisi in v̄tute s̄balis forme. Cū ḡ accidentia illa sub quibus est corp⁹ et sanguis ch̄i nō fundentur in aliqua s̄ba nō poterūt agere in v̄tute alicuius s̄balis forme. poterunt ḡ imutare materiam ad generationem forme accidentalis nō substantialis. Si ḡ aliqua gutta aque immisceat accidentibus illis sub quibus est sanguis ch̄i poterit illa aqua vt videt̄ alterari solū sed nequaqs̄ corrumpi. vel si illa aqua corrūpi potest et ex ea aliq̄d generari qz̄ videat̄ valde mirabile si vna gutta aque immisceat̄ accidentibus vini in magna q̄ntitate si illa accētia non possent aquam corrumpere imo qz̄ alteratio magis facta abijcit a substantia si illa accidentia possunt aquam alterare poterunt eam corrumpere. Dandus est ḡ modus ne sensus negetur quō illa accidentia possunt immutare materiā ad generationem sbe. potest enī esse p̄ habita manifestum qliter in sacro altaris possit esse generatio passive vt quia nullo miraculo contingēte pōt̄ ibi redire materia de qua pōt̄ forma s̄balis educi. non tñ est p̄ dicta patefaciū qliter ibi esse possit generatio adīue siue qliter accidentia illa possunt immutare materiā ad generationē s̄bstātie. Cū ḡ hoc efficere nō cōpetat accidentibus nisi in v̄tute s̄bstātie. illis at̄ accidentibus nulla s̄ba est subiecta. Notandū ḡ q̄ licz̄ ip̄a accidentia non possunt in generationē sbe nisi in v̄tute substantialis forme. Non tñ oportet accidentia semp̄ esse coniūcta illi forme s̄bali in cuius v̄tute faciunt ad generationem substantie. Vide mus enī q̄ naturaliter leo leonem generat et aīalia p̄fecta sibi similia produciunt. Virtus autem existens in semine leonis non potest disponere materiam vt sit susceptibilis anime leonis nisi hoc agat in virtute ipsius forme leonis siue anime eius. et licet virtus existens in semine masculi faciat ad generationem fetus prout agit in virtute anime patris non tamen semper illa virtus est coniūcta illi forme vel illi anime quia semen in quo est talis virtus est aliquid diuisum separatum a patre. Dicuntur ergo accidentia facere ad generationem substantie in virtute substantie

Theo 211 a

non quia sint cōiuncta illi sbe in cui⁹ virtute hoc agunt. sed qz
a forma sballi hūc qd possunt in generationē sbe Poterūt g
accidentia vini corrupē liquorē eis imixtū et generare inde
sba3 aliā qz corruptio vni⁹ est generatio alterius et genera
tionē illius sbe facient in virtute forme sballis vini nō quia illi
forme sunt cōiuncta. cum forma vini nō maneat sed qz cum
orta sunt accētia illa ex principijs vini acceperūt a forma
vini vt possent imutare materiam ad generationē vini. cum
igif vt essent generationē vini nisi in virtute illa quā ac
ceperūt ab illa forma adhuc dicunt agere in virtute forme vi
ni nō obstante qz forma illa non maneat. sicut qz virtus in se
mine patris dicit accipere ab anima patris qz possit disponere
mensurā ad susceptionē anime dato qz isto tpe quo mater est
pregnās p̄r decedēt. adhuc dī semē agē in virtute anime pas
tris nō qz pater sit sed qz est in semē illa virtus quā accepit
ab anima patris in cuius virtute disponit materiaz. Et hoc at
patere potest cum apponitur aqua vel ali⁹ liquor inter acci
dentia vini sub quibus est sanguis christi. vtruz generet inde
sanguis vel vinū. Nā accētia illa que imutant materiā ad
susceptionē forme non acceperūt virtutem agendi ex princi
pijs sanguinis sed ex principijs vini et nō agūt in virtute san
guinis sed in virtute vini. licz enī sub speciebus vini sit sāguis
chri cū omnibus suis accidentibus tñ accidentia sanguinis nō
sūt ibi q̄ mō possunt imutare materiā. z qz tota illa trāsmutatio
sit ab accidentibus vini nequaquē ille liquor admixtus accidē
tibus illis accipiet formā sanguinis sed formā vini. Immo
ex hoc ipso qd ex tali actione non generatur sanguis sed vi
nū vt sanctorū auctoritates testant. Pr̄z q̄ mō accidentia il
la dicunt agere in virtute forme sballis qz talia accidentia ex
principijs vini orta acceperūt a forma vini vt possent imuta
re materiā ad siles formā. Possz autē assignari illa ratio q̄ mō
accētia illa cū nō fundent in sba pnt disponere materiam ad
generationē sbe Ad cui⁹ euidentiaz sciendū qz ad generati
onem aialiu p̄fectoz nō sufficit corp⁹ supceleste sed oportz
illā generationē antecedere al sile in specie. Nā si sol generat

vni⁹ e mētē et est pater
generare materiam et sol vt d
de generare materiam et mater
cōiuncta a sibi illi sed enī
qz sed enī a mētē. mot
et al generationē ignis. Al
vt al a susceptionē form
et accipit a principijs v
et hūc in virtute susceptionē
hūc vni medietate altera
qz hūc in virtute immutem. P
vni nō fundit in sba tñ ad
de generationē p̄r dēclat

Theorem

Non obstante qz
accētia nō esse p
virtute poterit accidē
vni⁹ ceri.
tūc in cōmūis p̄p̄z s
vt est possibilis mētē vt
accētia qd si cōsiderat e
cōmūis vtrūqz cōmūis nō
tūc qz cōuersionē sicut accē
tūc qz hūc aliqz immū
vni⁹ accētia nō est mētē
qz hūc mētē nō qz nō
qz hūc cōmūis mētē
nō qz hūc est
qz hūc cōmūis mētē
qz hūc cōmūis mētē
qz hūc cōmūis mētē
qz hūc cōmūis mētē

vermes et mures et est pater plantarum, homo autem generat hominem ex materia et sol ut dicitur. ii. physicoz. et pari ratione leo generat leonem ex materia et sol. Sed imprecata et inaiata non solum sunt a sibi sibi sed etiam a sole ignis enim non solum fit ab igne sed etiam a motu. motus enim in virtute corporis supercelestis facit ad generationem ignis. Accidentia ergo vini poterunt immutare aquam a susceptioe forme vini. tum quia remanet eis virtus quam acceperunt a principiis vini in cuius virtute hoc agunt. tum quia habent efficientiam in virtute supercelesti. corporis quod sufficit ad productionem forme vini mediante alteratione quam exercent accidentia vini super liquorem immixtum. Patet ergo non obstante quod accidentia vini non fundantur in se tamen aliqua possunt immutare materiam ad generationem. Beatus quod declarare volebamus.

Theorema xlix

Non obstante quod fuit communis philosophorum sententia non esse possibile accidentium mixtionem poterit accidentibus vini liquor aliquis immisceri.

Fuit autem communis philosophorum sententia quod passionum et accidentium non est possibilis mixtio ut ostendit philosophus primo capitulo de mixtione. Sed si considerat eorum motum et ex qua radice dicitur sermo veritatem continet non obuiat catholice veritati qua dicimus quod conversione facta accidentia vini remanent sine subiecto quibus potest liquor aliquis immisceri. Nam causa quam tangit philosophus quare accidentium non est mixtio sumitur quia non habet per se esse. Unde capitulo de mixtione ait quod neque album neque disciplinam neque aliquid separabile contingit misceri. Et subdit causam quod oportet utrumque mixtorum separabile esse. passionum autem ut ait nulla est separabilis. tota ergo causa quare accidentia misceri non possunt est. quia sunt inseparabilia sed si haberent esse separatum misceri possent. liquor ergo aliquis misceri poterit sacramento altaris non quod misceatur sanguini sed misceretur accidentibus vini ut Innocentius dicit. Sunt enim illa accidentia separata ideo eorum poterit esse mixtio

Theorema

Nō aut̄ miscet̄ liquor sanguini qz nō fit mixtio nisi diuisibilit̄
Ideo circa finē p̄mi de generatione dicūt que sunt diuisibi-
la sunt bene miscibilia. Cū ḡ sanguis ch̄i nō sit sub sacro di-
uisibilit̄ quia si diuidantur accidentia illa sub q̄b^o est san-
guis ch̄i sub q̄libz pte erit totus sanguis. Accidentia ḡ vni
misceri p̄nt qz sunt sepabilia et p se ex̄ntia sed non sanguis
Sed si sic dicim^o qd̄ credimus bene dic̄ā duo dubia nobis
occurrūt. **P**rimo quō fieri possit talis mixtio cū vinū et idē
nō possit habere esse separatū et insepatū. si enī liquor misce-
tur liquori ex illis mixtis fit vna superficies ḡ si misceret ali-
quis liquor illis accidentibus fieret ibi vnasuperficies. essz ḡ
illa superficies sine subiecto et in subiecto. **S**ino subiecto quia
essz sanguis cōtētia. **I**n subiecto qz fundaretur in s̄ba vini.
Sedō occurrit dubiū vtrum p̄ admixtionem alteri^o liquo-
ris ibi esse desinat sanguis ch̄i. **P**rimuz dubiū de facili sol-
uitur qz nō est inconueniens q̄ eidem s̄m diuersas ptes in-
sit affirmatio et negatio. eadē enī superficies s̄m vnā pte pōt
esse nigra et s̄m aliā alba ppter qd̄ erit alba et non alba et
nigra et n̄ nigra. s̄ nō s̄m idē sicut vt cōmuniter ponit̄ si li-
quor misceatur acc̄tib^o illis et fiat inde vna superficies: erit
superficies illa in subiecto et nō in s̄bo sed non s̄m idem sed
quā ad vnā ptem erit in subiecto quā ad aliā non. **S**c̄dm
vero dubiū sic ab aliquib^o soluitur qz cum aliquis liquor in-
miscetur accidentibus illis desinat ibi esse sanguis s̄m quod
liquor appositus attingit. ppter quod si sit tantus liquor q̄
possit attingere omnia accidentia illa nullo modo erit san-
guis. si vero non sit liquor ille in tanta quantitate q̄ attingit
ad omnia accidentia sed ad aliquam ptem deficiet esse
sanguis ch̄i in illa parte vbi attingit ille liquor. **I**stud ḡ
non videtur posse stare qz si s̄m qd̄ attingit liquor apposit^o
sic desinat ibi eē sanguis cū semp liquor apposit^o aliqd̄ attingat.
s̄p in aliq̄ pte desinat esse sanguis p̄t qd̄ aut̄ erit liq̄r
in quo nō est sanguis et qz nō augmentat^o p̄t pōt attingere
de acc̄tib^o illis sub q̄bus est sanguis ad vltimū totū attingit
et sub omnibus illis accidentib^o desinat esse sanguis. **S**i

ergo tāta essent illa accidentia sub quibus est sanguis chri/
 sti qz replerent vnum doliū si apponeret vn. gutta vini vel
 alicuius liquoris sub omnibus illis accidentibus desineret
 esse sanguis chri quod videtur absurdum. Notandum ergo
 qz sanguis chri est sub sacramento altaris q̄diu est ibi spēs
 istius vini sub q̄bus est dictus sanguis. Tot ergo modis po
 test ibi esse desinere sanguis christi quot modis potest tolli
 species illi⁹ vini. Scdm aut qz spectat ad presens aliquid
 potest corrūpi dupliciter vel p^o contrariū vel p^o diuisionem
 materie. Dupliciter ḡ potest corrūpi caro vel aqua vel per
 actionem contrarij vt si contrarie qualitates carnis et aqua
 inducerentur in materia in qua est aqua vel caro vel p^o diui
 sionem materie qz ita modicum accipetur de materia qz ibi
 saluari non posset species aque vel carnis. Sic etiā duplici
 ter pōt tolli species illis vini vel p^o contrariā actionem vt si
 introducāt ibi contraria accidentia accidentib⁹ vini. vel p^o
 diuisionem vt si adeo modicū accipetur de illis speciebus
 qz ibi saluari non posset species vini. quocunqz autem istorū
 modorum fieret ibi esse desineret sanguis chri. Cū ḡ aliquis
 liquor admisceat accidentib⁹ illis vel est similis vel cōtrari⁹
 Si filis non poterit ibi desinere species vini p^o actionē con
 trariā quia agens et patiens in principio esse dicuntur dist
 ista nō filia poterit tñ ibi deficere species vini per diuisionem
 nem continui quia si intra liquorem appositum de accidenti
 bus illis sub quibus est sanguis christi includeret adeo mo
 dicum qz ibi non posset referuari species vini in illa pte esse
 desineret sanguis christi. Nec valēt obiectio qz p^o appositio
 nem similis liquoris non posset adeo modicum de acciden
 tibus illis includi in liquore opposito qz ibi esse desineret vi
 ni species quia non posset esse liquor similis appositus nisi il
 lud appositum esset vnū. intra vinū aut nō pōt adeo modicū
 vini includi qz speciem vini deserat. Nam sanguis christi
 est sub speciebus aliquibus determinatis ppter qd nō suffi
 cit qz ibi remaneat species vini vt ibi sit sanguis christi sed
 requirit qd remaneat talis species vini vt species illi⁹ vini

. Theorema

quod conuersum est in sanguine ch̄i. Licet ḡ nō posset adeo modicum de illis acc̄ntib⁹ includi intra liquorē silez appositū quod ibi esse desineret species vini poterit tū ibi esse desinē spes talis vini quod sufficit vt ibi esse desinat sanguis ch̄i, p̄ liquorē ḡ silez appositū vno modo ibi posset desinē sanguis ch̄i vt si ita modicum de illis acc̄ntib⁹ sub quib⁹ est sanguis ch̄i clauderet intra liquorē appositū q̄ ibi saluari nō posset species talis vini. **S**z si liquor appositus esset contrari⁹: dicitur p̄liciter ibi posset desinere sanguis ch̄i vel p̄ rationē triam vel p̄ inclusionē predictā. in tāta enī pte illoz acc̄ntiū desinere esse sanguis ch̄i in q̄nta inducerent acc̄ntia tria et etiā desinere et h̄mō sanguis in oī ea pte ḡ clausa intra liquorē appositū nō posset ibi saluari spes talis vini. **E**t h̄at pōt saluari dictū doctoꝝ quo d̄r q̄ p̄ appositionē liquoris inē accidentia cōtentiua sanguinis ch̄i in tāta pte esse desinit dictus sanguis q̄nta attingit liquor apposit⁹. Debet enī accipi illud attingē v̄l p̄ dictā inclusionē vel p̄ triā actionē. p̄t qd nō p̄ appositionē quāticūq; liquoris oꝝ q̄ ibi esse desinet totalit̄ sanguis ch̄i siue sit liquor tri⁹ siue silez. **P**tz ḡ quō p̄ appositionē liquoris alicui⁹ inē acc̄ntia cōtentiua sanguinis ch̄i ibi esse desinit dict⁹ sanguis, et quō illoz acc̄ntium est mixtis quod declarare volebamus.

Theorema .I.

Totus ch̄s sub vtraq; specie panis et vini a fidelibus sumitur qui vere viaticū dicitur pōt quia p̄ ip̄m deuote susceptū tanq̄ p̄ viā salutā et verā puenimus ad gloriā et ad amenū cōsortiū angeloz ad quod nos pducatur ch̄s qui est benedictus deus in secula seculorum Amen.

Sub specie panis et vini totus christus continetur sed ex naturali concomitantia non ex vi sacramenti. **E**t vi enī sacramenti non solum sub specie panis per se sumpta vel s̄

specie vini nō cōtinet tot⁹ ch̄s sed etiā sub vtraq; specie s̄
 nō existit tot⁹ ch̄s. Illud enī ē in altari ex vi sacramenti i
 quod aliqd est conuersum. igif sub specie panis ex vi sacra
 menti nō est nisi corp⁹ ch̄i t̄m. et sub specie vini est sanguis
 ch̄i t̄m. Plus ḡ est ex vi sacramēti sub vtraq; specie q; sub
 altera t̄m. Atq; ex vi sacri nec sub altera t̄m nec sub vtraq;
 simul est tot⁹ ch̄s qz aīa ei⁹ ex vi sacramenti sub neutra sp̄e
 continetur cū nihil sit conuersum in ipsam. ex naturali tamē
 p̄comitantia sub vtraq; specie tot⁹ ch̄s existit. Nam cū cor
 pus christi sit naturaliter coniūctū suo sanguini et sine aīe
 licet sub specie panis ex vi sacramenti sit solū corp⁹. ex nat
 urali t̄m concomitātia est ibi sanguis aīa et etiā ipm & b̄n
 quod h̄z inseparabilem vnionē ad carnē et ad aīā. Sic etiā
 sub specie vini est solus sanguis ex vi sacramenti. Sed ex
 naturali p̄comitātia sunt ibi cet̄a alia. Et inde est q; si tot⁹
 sanguis ch̄i fuit sepat⁹ a corpe eius in passione si quis tūc
 sacrificasset sub specie vini: fuisset sanguis sine anima et sine
 carne quia hoc posito tunc sanguis erit a corpe et ab anima
 sepatus et pari ratione sub specie panis fuisset corp⁹ sine aīa
 et sine sanguine. Bene ḡ dicitur ē q; qz nūc cōiūcta sūt que in
 passione diuisa fuerunt. licet tūc non ex vi sacramenti nec
 ex naturali cōcomitantia fuisset sub vtraq; specie christus
 q̄ntū ad oīa sua. nunc at nō ex vi sacramenti sed ex naturali
 cōcomitantia sub accidentibus panis et vini totus christus
 existat. Dimissis ḡ questiōib⁹ que difficultate nō pōderāt
 vtrū nō sacerdos cōficere valeat et vtrū degradati vel etiā
 heretici cōficē possint et vtrū quis debeat continue cede
 brare. Et vtrū eucharistie sumptionē corpalis turpitudine p̄
 pediat et vtrū i azymo vl in fermentato cōfici debeat z qb⁹
 verbis cristus cōfecerit. Ceteris talibus modica difficultate
 munitis cōcludam⁹ qd̄ concludebatur in fine theoremat̄is
 p̄assignati q; hoc sacramētū vere viaticū dici pōt qz in eo
 cōtinet tot⁹ ch̄s qui est via veritas et vita: Per ipm enim
 deuote susceptū tanq; p̄ viā veraz et tutam puenimus ad

Theorema .I.

patrī et ad amonū cōfortiū angeloz ad qđ quia p̄p̄s vii
rib⁹ puenire nō possum⁹ exclamo. **D**ne iesu chris̄te ad cui⁹
laudi⁹ et honoris preconiā eucharistie mysteriū quia inter
cetera sacramenta est deuotione firmius. intelligentia pul
crius. continentia sanctius per quinquaginta theoremata te
auxiliante descripsi representans annum iubileū cum per
quinquagenariū extensus seruos a seruitute liberos faceret
figuraz hui⁹ sacri mysterij p̄ qđ habetur peccatorū remissio
pretendebat **P**er hanc ḡ refectionē sanctissimā me famuluz
tuū a diaboli potestate redemptū pducas ad gloriā et ad
illam delectabilem cohortē angelicā ad quam ordinat tui
corpis et sanguinis sacramentū **Q**ui cū patre et spūsancto
es vn⁹ deus benedictus in secula seculoz **A**men.

Theoremata subtilissima

de hostia consecrata **P**er **R**eligiosum patrem fratrem **E**gi
diū **R**homanū ordinis heremitarū sancti **A**ugustini genera
lem priorem et **S**ituricensem archiep̄m ac primatem aqui
tanie. suis t̄pibus ob ingenij magnitudinem theologoz prin
cipem appellatū edita **I**mpressa qz per me **J**ohannem Koel
hoff de **L**ubeck **C**olonię ciuem et finita ipo die sancti **C**a
lixti pape. **A**nno gratie. **M**. **C**CCC. **XX**. expliciūt felicit.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF